

דף יג.

עין משפט ו. יו"ד סימן שלא פעיף קי

קי. הנוטל זיתים מהמעטן, טובל אחת אחת במלח ואוכל. ואם מלח ונתן לפניו, חייב. וכן כל כיוצא בזה.

יו"ד סימן שלא פעיף קל

קל. קכג. פירות שהוציא מהם מעשר ראשון קודם שיקבעו למעשר הרי אוכל מהם עראי קודם שיוציא מעשר שני, שאין הראשון קובע לשני^ז, אבל משנקבעו למעשר אע"פ שהוציא את הראשון אסור לאכול מהם עראי עד שיוציא את השני או העני.

דף יג:

עין משפט ג.ד. יו"ד סימן שלא פעיף פז

פז. צג. אכילת עראי בשעורים הוא שמקלף אחת אחת ואוכל, אבל קילף וצבר אותם ביד חייב לעשר.

עין משפט ה.ט. או"ח סימן שיט פעיף ו

ו. ו. אין מוללין דהיינו לשפשף שיבולים בכפות ידיו כדי שיפול הזרע מהן^ח, אלא עושה בשינוי שעושה בראשי אצבעותיו^ט.

הגה: ואע"פ שמפרק אוכל מתוך הפסולת כיון שאינו מפרק אלא כלאחר יד

ז. מירושלמי פ"ב דמעשרות.

ח. כדי שלא יראה כדש, רמב"ם פ' כ"א. ובשבת מותר ע"י שינוי וביו"ט מותר גם בלי שינוי, כה"ח אות נ"ד.

ט. והיינו לאוכלם לאלתר, ר"ז אות ט'.

כדי לאכול מותר, ויש מחמירין^י, ולכן אסור לפרק האגוזים^כ מתוך קליפתן הירוקה^ל, וטוב להחמיר מאחר שיכול לאכלן כך בלא פירוק.

י. דס"ל למרדכי והר"ן דהוי תולדה דדש ואסור, ב"י, מ"א ס"ק ח', ולרכך תפוח קשה מותר לכ"ע גם בלא שינוי. א"א אות ח'.

והב"ח כתב דדעת הרמ"א להתיר רק שטוב להחמיר שלא יבאו לזלזל באיסור שבת. כה"ח אות נ"ט.

כ. אפי' ע"י שינוי. אבל לשבור האגוזים ולקלף מהם הקליפה הדקה שעליהם ודאי מותר לכו"ע כה"ח אות ס"ב.

והקטניות מתוך השרביטין שלהם כשהם לחים הוי כמפריד אוכל מתוך אוכל ומותר, אבל כשהם יבשים ואין ראויים לאכילה אסור לפרקם ולהוציאם מן השרביטים דבקטניות יש במינם דישה ולדעת המתירין ע"י שינוי מותר. כה"ח אות ס"ג.

ל. ואפי' בראשי אצבעותיו אסור, בצלים יש להם רק קליפה חיצונית ואין בהם משום מפרק, משא"כ שום שיש לו ב' קליפות וצ"ע. כה"ח אות ס"ו.